

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **R. T.**, zastoupeného opatrovnící Ludmilou Vavrečkovou, pracovnící Krajského soudu v Ostravě, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 21. 2. 2004, č. j. OAM-3802/VL-19-ZA08-2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 4. 2005, č. j. 24 Az 191/2004-25,

t a k t o :

- I.** Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 5. 3. 2004 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2004, jímž mu nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Krajský soud v Ostravě žalobu zamítl rozsudkem ze dne 14. 4. 2005.

Žalobce napadl rozsudek krajského soudu včasnou kasační stížností, v níž požádal i o ustanovení zástupce pro kasační řízení. Krajský soud nato zaslal žalobci formulář prohlášení o majetkových poměrech, a to na adresu v Ž., okr. M. B., kterou žalobce označil v kasační stížnosti. Zásilka, kterou se poštovní doručovatel pokusil doručit dne 25. 7. 2005, se však vrátila jako nedoručená s tím, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Soud proto požádal cizineckou policii o informaci o současném pobytu žalobce a zjistil, že od 11. 7. 2005 je žalobce hlášen na adrese u pana M. T., L. – V. 49, okr. M. B. Ani další pokus o doručení formuláře na tuto novou adresu dne 29. 8. 2005 však nebyl úspěšný: i na této adrese byl žalobce, resp. jeho ubytovatel, neznámý. Usnesením ze dne 7. 9. 2005 proto krajský soud ustanovil žalobci opatrovníci; usnesením ze dne 4. 11. 2005 pak zamítl jeho žádost o ustanovení zástupce a usnesením ze dne 16. 12. 2005 jej vyzval k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení předložil plnou moc udělenou advokátu, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti. Opatrovnice převzala usnesení dne 10. 1. 2006; po marném uplynutí stanovené lhůty pak krajský soud předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a řízení zastavil z následujících důvodů:

Podle § 33 zákona o azylu soud zastaví řízení, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci.

Krajský soud v průběhu řízení o kasační stížnosti doručoval žalobci nejprve na adresu, kterou žalobce v kasační stížnosti sám označil, a když neuspěl, na adresu zjištěnou dotazem u cizinecké policie (kterou žalobce musel předtím cizinecké policii sám sdělit); ani na jedné z těchto adres však žalobce nebyl znám. Nejpozději od 25. 7. 2005, kdy se soud poprvé pokusil žalobci doručit formulář prohlášení o majetkových poměrech, tak bylo místo jeho pobytu neznámé a do okamžiku rozhodování Nejvyššího správního soudu se na této situaci nic nezměnilo. Dalšímu řízení a rozhodnutí ve věci přitom brání skutečnost, že žalobce není zastoupen advokátem, což je jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti.

Žalobcově žádosti o ustanovení zástupce nemohl soud vyhovět: žalobce totiž soudu nesdělil svou aktuální adresu, a soud se tak nemohl informovat o jeho majetkových poměrech, jejichž posouzení je při rozhodování o ustanovení zástupce nezbytné. Soud nemohl žalobce po zamítnutí jeho žádosti ani účinně vyzvat k tomu, aby si zástupce sám zvolil, protože na nejnovější ohlášené adrese rovněž nebyl znám. Jelikož tedy nebylo možné doručit žalobci usnesení vyzývající jej k doložení plné moci advokáta, zůstává žalobce i nadále nezastoupen; ve věci tak není dána jedna z podmínek řízení, jejíž splnění je nezbytné pro to, aby soud mohl o věci nadále vést řízení a rozhodnout o ní. Nedostatek této podmínky řízení by se žalobcovou součinností patrně bylo možno odstranit; protože však žalobce nesdělil cizinecké policii skutečné a aktuální místo svého pobytu, jak mu ukládá zákon, a ani soudu se tento údaj nepodařilo zjistit, neumožnil soudu vyzvat jej k nápravě tohoto nedostatku.

Skutečnost, že žalobce není zastoupen advokátem, je tak překážkou, pro niž se Nejvyšší správní soud nemůže kasační stížností věcně zabývat (tj. - v dikci ustanovení § 33 zákona o azylu – vydat „rozhodnutí ve věci“). Nejvyšší správní soud proto zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 33 zákona o azylu a § 47 písm. c) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2006

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu